

ΟΙ ΜΕΡΕΣ αυτές των Χριστουγέννων μας φέρνουν στο νου και στη καρδιά μας ένα πολύ ενδιαφέρον και επίκαιρο περιστατικό από τη ζωή του Χριστού επί της Γης. Κάποια μέρα τα παιδιά ήθελαν να πάνε να δουν το Χριστό, γίατορ ξεφώνιζαν, έσπρωχναν το πλήθος για να περάσουν, να πάνε κοντά να τον αγγίξουν. Οι μαθητές νόμιζαν ότι τα παιδιά ενοχλούσαν το Χριστό με τη συμπεριφορά τους και τα εμπόδιζαν. Τότε ο Χριστός τους είπε: «Αφήστε τα παιδιά και μην τα εμποδίζετε να έρθουν σε Εμέ». Τότε άπλωσε το θεϊκό Του χέρι, χάιδεψε τα κεφαλάκια τους και τα ευλόγησε. Άλλα και τα παιδιά δεν Τον απέκρουσαν. Φαίνεται πως τόσο πολύ ήθελαν να βρίσκονται στην αγκαλιά του Χριστού. Εύχαν ενστικώδη κρίση τα παιδιά για το πρόσωπο και τον χαρακτήρα του Χριστού. Ήξεραν ότι δεν τα κρατούσε στην αγκαλιά Του, βρίσκονταν σε χέρια Πανίσχυρου αλλά και Του πιο φιλόστοργου Ανθρώπου που πέρασε ποτέ από τη Γη μας. Τόσο αγάπισε ο Χριστός τα παιδιά!

ΕΜΕΙΣ ποια ιθική προπαρασκευή κάνουμε τις Άγιες αυτές μέρες όταν με δικιά μας ευθύνη αφήνουμε τα παιδιά να καταποντίζονται μέσα στον ωκεανό των ναρκωτικών και τις ανηθικότητας; Η πόσα παιδιά στον «σύγχρονο» και «πολιτισμένο» κόσμο μας δεν πεθαίνουν από έλλειψη γιατρών, φαρμάκων, από πείνα και δίψα; Άλλα και πόσες χιλιάδες παιδιά δεν τα εγκαταλείπουν άστοργες μπτέρες αμέσως μόλις γεννηθούν μέσα στα Βρεφοκομεία και έτσι ποτέ δεν θα νιώσουν το πιο γλυκό και στοργικό χάδι; Σύμφωνα με στοιχεία της UNICEF ένα δισεκατομμύριο παιδιά σε όλο τον κόσμο ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και το ρεκόρ της ντροπής να πεθαίνει κάθε τρία δευτερόλεπτα ένα παιδί στην υφήλιο! Εκατοντάδες εκατομμύρια είναι οι παιδικές ψυχές που καλούνται να έρθουν αντιμέτωπες με τη σκληρή πραγματικότητα. Παιδιά στις Τριτικοσμικές χώρες και όχι μόνο σκαλίζουν ανάμεσα στα σκουπίδια για να ξεγελάσουν την πείνα τους! Κορίτσια ακόμη και στις «πολιτισμένες» κοινωνίες πωλούν τα κορμιά τους στους περαστικούς λίγα χρήματα. Δεν είναι και λίγα τα παιδιά που είναι διωγμένα από τους γονείς τους και ζητιανεύουν στους δρόμους κάτω από τα αδιάφορα Βλέμματα των περαστικών. Θα μου πείτε είναι εικόνες που προκαλούν ανατριχίλα και φαντάζουν για μας μακρινές και εξωπραγματικές, αλλά για εκατομμύρια παιδιά όπως θα δούμε πα-

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

απόψεις

Χωρίς πρότυπα

ρακάτω αποτελούν μέρος της καθημερινής ζωής.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ που μας πέρασε μπορεί για τους περισσότερους από μας να μην είχε τίποτε το ιδιαίτερο για να το θυμόμαστε, αίγουρα όμως για μια μάνα και την κόρη της ήταν ξεχωριστό... Η ιστορία μας αρχίζει μερικά χρόνια πριν. Όταν μια μέρα η κόρη της οικογένειας δέκεται την επίθεση από έναν άγνωστο μέσα στο ίδιο τους το σπίτι. Και ο κατάληξη είναι η κλασσική: Βιασμός. Όπως συμβαίνει στις περισσότερες των περιπτώσεων, το γεγονός κρατιέται μυστικό, ακόμα και από τη μπτέρα.

Ο ΧΡΟΝΟΣ όμως δεν μπρέσει να γιατρέψει μια τόσο μεγάλη ψυχολογική πληγή. Μετά από μερικά χρόνια, το κορίτσι εξομολογείται το συμβάν στη μάνα, μην αντέχοντας ίσως από τον πόνο εκείνης της Βραδιάς. Μερικά χρόνια αργότερα, η Ερίκα [το κορίτσι της ιστορίας μας] θα κλωτσήσει μια λαμπτήρα καριέρα στον αέρα ψάκνωντας λύση στο πρόβλημα που της είχε αφήσει Βαθιά σημάδια. Ο βιασμός την είχε καταστήσει ανίκανη σεξουαλικά. Το κορίτσι δεν μπορούσε να χαρεί τον έρωτα. Κάθε φορά που ερχόταν σε επαφή με ένα αγόρι, πάγωνε και «ξαναζούσε» το βιασμό της.

Η ΕΡΙΚΑ προσπάθησε να βρει απαντήσεις στο πρόβλημά της μέσα από τον κόσμο των ναρκωτικών. Η πρώιμη πίστη της ότι θα της έλυνε το πρόβλημα. Και αυτό έκανε. Κατηφόριζε στις υποβαθμιαμένες περιοχές όπου εκεί άσπλαχνες μπτέρες με βρέφη στην

αγκαλιά τους τις προμήθευαν το θάνατο. Και σε λίγο παραπομπή της φύσης, ενώ πάνω ο μέγας χριστουγεννιάτικος ουρανός παλλόταν από τα σπινθηροβολήματα των άστρων. Για την υπόλοιπη κοινωνία ήταν μιανύχτα γαλήνια σαν μια ήσυχη συνείδηση!

Η ΑΙΩΝΙΑ Μάνα με τη μορφή της πρόωρα γερασμένη, γεμάτη εγκαρπέροπτη, μαζί με τον αβάσταχτο πόνο και την ογκώνια της για το αν ζει, που βρίσκεται η κόρη της, φούντωνε μέρα με τη μέρα και το πιο πικρό παράπονο από μια κοινωνία που αυτοαποκαλείται «σύγχρονη» και «πολιτισμένη» να σπρώχει ένα αγγελούδι στην αγυρτεία και στο ψεύδος της προκλητικής αθλότητας. Έτρεχε σαν τρελή για να βρει την κόρη της, πηγαίνοντας στους ψυχολόγους και στα αστυνομικά τμήματα, ακόμη στην απελπισία της κατέφευγε και στα μέντουμ, αλλά κανένας αρμόδιος δεν μπορούσε να τη βεβαιώσει που θα βρίσκεται. Οι ψυχολόγοι είχαν συστήσει στην πονεμένη μάνα να καθίσει στο σπίτι της και να μην τρέχει από εδώ και από εκεί να βρει την κόρη της. Αν θέλει θα γυρίσει μόνη της τη συμβούλευσην όλοι. Εσύ δεν μπορείς να κάνεις τίποτε. Και αυτό έκανε, περίμενε την επιστροφή της κόρης της και ο πόνος της ήταν αβάσταχτος δύο ο καιρός περνούσε.

Η ΛΑΛΑΘΕΥΤΗ όμως διαισθητική ικανότητα της μάνας ότι κάτι κακό συνέβαινε στην κόρη της την κρατούσε άυπνη μέρα και νύχτα. Νύχτες ολόκληρες καθισμένη στα σκαλοπάτια της αυλής της κάτω

από τον έναστρο χριστουγεννιάτικο ουρανό περίμενε το γυρισμό της και ο αγωνίας της Μάνας μεγάλωνε γιατί αύριο που ξημέρωνε ήταν τα γενέθλια της Ερίκας. Νύχτα 3 το πρωί και στην αυλόπορτα κάποιος χτυπά επίμονα. Ανοίγει και η αλάθευτη διαισθητική της Μάνας και αυτή τη φορά θριάμβευσε! Ναι ήταν η κόρη της Αγκαλιάστηκαν και κάποια σπηγή ενώ δεν τις διέκοπταν τα δάκρυα ρώπτες πιν κόρη της δώρο ήθελε για τα γενέθλια της. Και αυτή με ένα τρέμουλο σε όλη τη κορμή απάντησε: «Λίγη άσπρη Μάνα, λίγη άσπρη!» Η καρδιά της μάνας δεν άντεξε. Πέθανε με μια πίκρα ζωγραφισμένη στο πρόσωπό της για τα προδομένα όνειρα της Ερίκας από μια άσπλαχνη κοινωνία, αλλά και με ένα χαρόγελο ζωγραφισμένο στα πικρά της κείλη που είδε έστω και για τελευταία φορά τη χαρένη της κόρη.

ΠΕΡΑ μακριά, η υπόλοιπη κοινωνία μέσα σε μια απόσταση μαγευτική με στολισμένη μαγαζιά, χριστουγεννιάτικα δέντρα, χιλιόχρωμα φώτα και γιρλάντες που άστραφταν μαγικά, γλεντούσε σε πολυτελή κέντρα διασκέδασης και χαιρόταν με την αχνιστή γαλοπούλα, με τα μελομακάρονα και τους κουραμπιέδες και τζόγαρε για μια θέση στο όνειρο. Μερικά χρόνια αργότερα μια γυναίκα αγγώνιστων λοιπών στοιχεών Ερίκα βρέθηκε νεκρή με μια σύριγγα στη φέβα, στις σκάλες του υπόγειου σιδηροδρόμου από υπερβολική δύση της θανατηφόρας πρωίνης.

ΔΕΝ ΣΑΣ ΤΑ ΕΞΙΣΤΟΡΟΥΜΕ όλα αυτά απλά γιατί είναι «μελό» και διαβάζονται «ευχάριστα». Άλλα είναι ένα σπιγμιότυπο της ζωής, που αντιπροσωπεύει χιλιάδες τέτοιες ζοφερές περιπτώσεις στην κοινωνία μας. Μια κοινωνία που διαμορφώνεται «τα παιδιά», όπως συνηθίσαμε να τα αποκαλούμε, μέσα στην πορνεία, τα ναρκωτικά, τον αλκοολισμό. Διαμορφώνονται οι Νέοι σε μια κοινωνία χωρίς πρότυπα, που εκλείπει το πνεύμα και ο χαρακτήρας του θεανθρώπου, όταν είπε: «Αφήστε τα παιδιά να έρθουν σε Εμέ». Έχουμε, λοιπόν, μια μεγάλη πρόκληση προστά μας, να διορθώσουμε Εμείς οι Μεγάλοι Όλα εκείνα που διαμορφώνουν μια Κοινωνία χωρίς πρότυπα Ηθικής για τους Νέους. Το οφέλουμε στα Παιδιά μας στα οποία βασιζόμαστε να κτίσουμε την Αυτιανή Κοινωνία με γερές Ηθικές θάσεις, όπως απορρέει από το Υψηλό παράδειγμα της Ενανθρώπισης του Χριστού.

ΜΕ την ευκαιρία της Μεγαλύτερης Γιορτής της Χριστιανούντης Ευχόμαστε στην Ομογένεια ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, ΥΓΕΙΑ και ΕΥΤΥΧΙΑ.

Ελληνικό οπωροπωλείο

Sentas Bros

Fruit and vegetable supplies

Καθημερινά φρέσκα φρούτα
και λαχανικά στις καλύτερες τιμές
από τον μανάβη σας

Αντώνη Σέντα

Αδελφοί Σέντα εύχονται ολόψυχα
στην παροικία Χαρούμενα Χριστούγεννα
και Ευτυχισμένο το Νέο Έτος

485 Marrickville Road • Dulwich Hill NSW 2203 • Tel.: 02 9569 1885